

Kitab Daniel - Nomer Salapan Puluh Dalapan

Pangalarapan Tilu ngeunaan Élia jeung Pangadilan Poé-poé Panungtung: Ngartos Kana Tahapan Panalungtikan jeung Palaksanaan

Jeff Pippenger

2024-02-29

Panerapan tilu-lapis ngeunaan Elia nunjukkeun yén dina poé-poé panungtungan bakal aya hiji Elia dina awal poé-poé panungtungan jeung dina ahir poé-poé panungtungan. “Poé-poé panungtungan” téh nyaéta poé-poé pangadilan, anu lumangsung sacara progresif sarta kabagi kana dua rupa pangadilan. Pangadilan panalungtikan, anu dimimitian dina awal poé-poé panungtungan, jeung pangadilan éksékutif, anu lumangsung dina ahir poé-poé panungtungan. Panerapan tilu-lapis ngeunaan Elia utamana ngagambarkeun sajarah pangadilan éksékutif anu dimimitian dina hukum Minggu anu bakal geura datang.

Pangadilan panyungsi diwatesanan ka jalma-jalma anu geus nganyatakeun dirina minangka pangikut Allah, utamana ku pangakuan langsung, tapi dina sawatara kajadian nu leuwih saeutik ogé ku pangakuan teu langsung tina pola hirupna.

(Sabab lain anu adil di payuneun Allah teh lain anu ngan ngadenge hukum, tapi anu ngalakonan hukum anu bakal dibenerkeun. Sabab lamun bangsa-bangsa kapir, anu teu ngabogaan hukum, ku tabiatna ngalakonan perkara-perkara anu aya dina hukum, maranehna, sanajan teu ngabogaan hukum, jadi hukum pikeun dirina sorangan; anu nembongkeun yen pagawean hukum geus kasurat dina hate maranehna, bari nuranina oge mere kasaksian, sarta pikiran-pikiran maranehna silih tuduh atawa silih bela.) Rum 2:13–15.

Pangadilan pamariksaan miboga dua babagian utama, sabab éta dimimitian ku pamariksaan kana kahirupan jalma-jalma paéh (ti mangsa Adam kénéh nepi ka hareup), anu kungsi ngaku percaya ka Allah anu sajati, sarta dina 11 Séptémber 2001, éta ngamimitian prosés “pangadilan jalma-jalma anu hirup.” Pangadilan pamariksaan miboga hiji babagian deui saluareun ti nu paéh ka nu hirup, sabab pangadilan dimimitian ku kulawarga Allah, sarta dina poé-poé panungtungan kulawarga Allah téh nyaéta Adventisme Laodikea. Sanggeus pangadilan kulawarga Allah réngsé dina hukum Minggu anu enggal datang, mangka domba-domba Allah nu séjén, anu harita aya di Babul, bakal dipangadilan.

Hukuman eksekutif nyaéta hukuman Allah ka jalma-jalma anu nolak tawaran kasalametan-Na. Hukuman eksekutif dimimitian dina hukum Minggu anu baris geura datang. Dina waktu éta, Amérika Sarikat bakal geus ngeusian cangkir murka na, anu ogé mangrupa cangkir mangsa cobaanana, jeung kamurtadan nasional bakal dituturkeun ku karuksakan nasional. Unggal bangsa di planét bumi bakal nuturkeun conto Amérika Sarikat dina ngalaksanakeun hukum Minggu, sarta masing-masing bangsa éta tuluy bakal ngeusian cangkirna sarta ogé ngalaman karuksakan nasional.

“Waktu Amérika, nagri kabébasan agama, ngahiji jeung Kapapaan dina maksa hate nurani sarta maksa manusa pikeun ngahormat sabat palsu, rahayat di unggal nagara di sakuliah dunya bakal digiring nuturkeun conto dirina.” Testimonies, volume 6, 18.

Pangadilan éksékutip ogé kabagi jadi dua bagian. Ti mimiti hukum Minggu di Amérika Sarikat nepi ka mangsa kasempetan cobaan manusa ditutup nalika Mikhael jumeneng, pangadilan-pangadilan Allah campur jeung welas asih; ari nalika Mikhael jumeneng, amarah Allah, sakumaha dilambangkeun ku curahan tujuh bala panungtung, henteu ngandung welas asih. Salila mangsa krisis hukum Minggu, pangadilan-pangadilan éksékutip ka jalma-jalma jeung ka bangsa-bangsa bakal campur jeung welas asih, sabab masih bakal aya sawatara urang di Babul anu dina mangsa éta keur dipaparin kasempetan pikeun ngartos bédana antara ibadah Sabat jeung Minggu.

“Duh, mugi jalma-jalma nyaho kana waktu datangna pamariksaan maranéhna! Aya loba anu can ngadangu bebeneran pangujian pikeun mangsa ieu. Aya loba anu ku Roh Allah keur dipapagahan. Waktu panghukuman-panghukuman karuksakan ti Allah téh mangrupa waktu rahmat pikeun jalma-jalma anu can boga kasempetan pikeun diajar naon ari bebeneran. Kalawan lemah lembut Gusti bakal neutep ka maranéhna. Haté welas asih-Na kagugah; leungeun-Na masih kénéh diulurkeun pikeun nyalametkeun, sedengkeun panto geus ditutup pikeun jalma-jalma anu henteu daék asup.

“Welas asih Allah dipidangkeun dina kasabaran-Na anu panjang. Mantenna nahan hukuman-hukuman-Na, ngantosan supaya pesen panggeuing diproklamasikeun ka sadaya. Aduh, upami umat urang ngarasa sakumaha kuduna kana tanggung jawab anu dipasrahkeun ka maranéhna pikeun nepikeun pesen welas asih anu pamungkas ka dunya, tangtu padamelan anu kacida endahna bakal kajantenan!” Testimonies, jilid 9, 97.

“Waktu pangadilan-pangadilan pangarusak Allah nyaéta waktu welas asih pikeun maranéhna anu can kungsi meunang kasempetan pikeun diajar naon anu sajati.” Eta dua “waktu” dimimitian babarengan nalika “panto ditutup” pikeun urang Adventis Laodikea “anu teu daék asup.”

“Kuring ningali yén Sabat anu suci téh nya éta, sarta bakal tetep, jadi témbok pamisah antara Israél Allah anu sajati jeung jalma-jalma anu teu percaya; sarta yén Sabat téh patalékan anu agung, pikeun ngahijikeun hate para santo anu dipikaasih ku Allah anu keur ngadagoan. Jeung lamun aya nu percaya, sarta ngalakonan Sabat, jeung narima berkah anu nyarengan éta, tuluy ninggalkeunana, sarta ngalanggar parentah anu suci, maranéhna bakal nutup panto-panto Kota Suci ka dirina sorangan, sakumaha pastina aya Allah anu maréntah di sawarga luhur. Kuring ningali yén Allah miboga anak-anak, anu can ningali jeung can ngalakonan Sabat. Maranéhna can nampik cahaya ngeunaan éta. Jeung dina mimiti mangsa kasusah, kami dieusi ku Roh Suci nalika kami indit ka luar sarta ngumumkeun Sabat kalayan leuwih jéntré. Ieu ngabalukarkeun ambekna garéja, jeung Adventis nominal, lantaran maranéhna teu sanggup ngabantah bebeneran Sabat. Jeung dina waktu ieu, sakabéh umat pilihan Allah ningali kalayan écés yén kami miboga bebeneran, tuluy maranéhna kaluar sarta nanggung panganiayaan babarengan jeung kami.” A Word to the Little Flock, 18, 19.

Panto ditutup dina waktu hukum Minggu anu baris geura datang, anu ngajadikeun mangsa saméméh hukum Minggu éta minangka “waktu” “pangawasan” umat Allah.

Kumaha maraneh bisa nyebut, Kami téh wijaksana, sarta hukum PANGERAN aya jeung kami? Tenan, éta dijieun sia-sia; kalam para ahli kitab téh sia-sia. Jalma-jalma wijaksana geus era, maranehna kacida sieuneunana sarta katangkep; lah, maranehna geus nampik kana firman PANGERAN; ari hikmah naon anu aya dina maranehna? Ku sabab kitu pamajikan-pamajikan maranehna ku Kami baris dibikeun ka nu lian, sarta sawah-sawahna ka jalma-jalma anu baris ngawarisma; sabab ti nu pangleutikna nepi ka nu panggedéna, sakabéhna nyerah kana kahayang sarakah; ti nabi nepi ka imam, unggal-unggal lampahna pinuh ku kalicikan. Maranehna geus ngubaran tatu putri umat Kami ngan saukur sakedik, bari ngomong, Damai, damai; padahal euweuh damai. Naha maranehna era waktu geus ngalakukeun kalakuan pikageuleuheun? Henteu, maranehna sarerea henteu era pisan, malah teu bisa beureum beungeut; ku sabab kitu maranehna bakal ragrag di antara anu ragrag; dina mangsa pangadilan maranehna bakal diruntuhkeun, saur PANGERAN. Yermia 8:8–12.

Sakumaha kaayaan Israil baheula, kitu deui kaayaan Israil modéren, duanana diruksak, sabab maranehna henteu nyaho kana waktu pangsawangan-Na. Waktu pangsawangan Allah pikeun Adventisme Laodikea dimimitian dina 11 Séptémber 2001, sarta dipungkas dina hukum Minggu anu bakal geura datang.

Jeung nalika Anjeunna geus deukeut, Anjeunna ningali éta kota, tuluy nangis ku sabab éta, saur-Na, Lamun baé maneh, enya maneh kénéh, sahenteuna dina poé maneh ieu, nyaho kana hal-hal anu ngabawa ka katengtreman maneh! tapi ayeuna éta hal-hal disumputkeun tina panon maneh. Sabab bakal datang poé-poé ka maneh, yén musuh-musuh maneh bakal ngadamel benteng ngepung sabudeureun maneh, sarta ngurilingan maneh, jeung ngahimpit maneh ti unggal sisi, Jeung maranehna bakal ngaruntuhkeun maneh nepi ka rata jeung taneuh, kitu deui anak-anak maneh anu aya di jero maneh; sarta maranehna moal ngantep hiji batu ogé nangtung di luhur batu séjén di jero maneh; lantaran maneh teu nyaho kana waktu pamentaana ka maneh. Lukas 19:41–44.

Dina waktu pangesahan Allah, jalma-jalma anu wijaksana jeung anu bodo dipisahkeun salalanggengna.

“Urang nyaho yén umat Advent Poé Katujuh anu teu kasucikeun, anu miboga pangaweruh ngeunaan bebeneran, tapi anu geus ngahijikeun dirina jeung jalma-jalma dunya, baris murtad sagemblengna tina iman, ku merhatikeun roh-roh anu ngagoda. Musuh kalayan bungah bakal nawarkeun rupa-rupa panggoda ka maranehna, pikeun ngarahkeun maranehna supaya neraskeun peperangan ngalawan umat Allah. Tapi jalma-jalma anu sajati tur teguh bakal miboga panangtayungan anu kuat tur kawasa di jero Allah.” Manuscript Releases, jilid 7, 186.

Mangsa maranehna didatangan dimimitian dina 11 Séptémber 2001, sakumaha dilambangkeun ku mangsa didatangan ka garéja-garéja Protestan dina 11 Agustus 1840, sarta sakumaha mangsa didatangan geus dimimitian pikeun Israél baheula nalika Roh Suci nurun dina baptisan Kristus.

Pangadilan palaksanaan dimimitian nalika Amérika Sarikat ngeusian cangkir mangsa panggihanna dina hukum Minggu anu baris geura datang, anu ogé mangrupa mangsa nalika garéja Adventis Laodikia geus ngeusian cangkirna. Pangadilan dimimitian ku kulawarga Allah, sarta ku cangkir mangsa panggihan pikeun duanana tanduk anu geus korup tina Amérika Sarikat. Tanduk Protestanisme anu geus korup, anu saméméhna geus diwakilan ku garéja Adventis Laodikia, tuluy lirén, sarta gerakan Filadelfia tina malaikat katilu tuluy jadi tanduk Protestanisme anu sajati, sarta Yerusalém rohani anu diangkat jadi panji. Dina mangsa éta Yerusalém robah tina garéja nu keur perang jadi garéja nu unggul.

Panghukuman palaksanaan dimimitian, bareng jeung mangsa panghukuman-panghukuman karuksakan ti Allah, anu ogé mangrupa mangsa rahmat pikeun domba-domba Allah séjén anu tacan kénéh aya di Babul. Ieu dimimitian nalika mangsa panalungtikan Allah ka Adventisme Laodikea réngsé. Panghukuman palaksanaan teras maju ka Tujuh Bala Panungtung, di mana panghukuman-panghukuman téh geus henteu deui campur jeung rahmat, tuluy Yesus mulih deui.

Nalika Isa mulih deui, milénium (sarébu taun), dina Wahyu pasal dua puluh, nétélakeun yén Iblis diranté di bumi anu geus tumpur, nyorangan ngan babarengan jeung para malaikat murtad anu milu dina panyerangan ngalawan Allah.

Sareng kuring ningali hiji malaikat turun ti sawarga, nyekel konci jurang anu teu aya dasarna jeung hiji ranté anu gedé dina leungeunna. Tuluy anjeunna nyekel naga éta, oray kolot éta, nyaéta Iblis jeung Sétan, sarta ngabeungkeut anjeunna salila sarébu taun, tuluy ngalungkeun anjeunna ka jero jurang anu teu aya dasarna, terus nutup anjeunna di dinya jeung maparin segel ka anjeunna, supaya anjeunna ulah deui nyasabkeun bangsa-bangsa, nepi ka genepna sarébu taun éta kacumponan; sarta sanggeus éta anjeunna kudu dileupaskeun sakeudeung. Wahyu 20:1–3.

Salila sarébu taun éta, jalma-jalma tebusan bakal ngalaksanakeun hiji pamariksaan pangadilan kana jalma-jalma anu leungit anu masih kénéh sare di kuburna bari ngantosan réngséna pangadilan masing-masing. Jalma-jalma tebusan bakal nalungtik kahirupan jeung kaayaan jalma-jalma anu leungit, kaasup Iblis jeung malaikat-malaikatna, sangkan nangtukeun saha anu pantes nampa hukuman anu leuwih beurat dina ahir sarébu taun éta.

Tuluy kuring ningali tahta-tahta, sarta maranéhna linggih dina éta, jeung pangadilan dipasrahkeun ka maranéhna; sarta kuring ningali jiwa-jiwa jalma anu dipancung ku sabab kasaksian ngeunaan Yesus, jeung ku sabab firman Allah, sarta anu henteu nyembah ka sato galak éta, boh ka gambarna, sarta henteu narima tandana dina tarangna atawa dina leungeunna; sarta maranéhna hirup sarta marentah babarengan jeung Kristus salila sarébu taun. Wahyu 20:4.

Ku kituna, milénium ngandung pangadilan panyungsi, anu lamun geus réngsé ngantunkeun kana pangadilan éksékutip anu pamungkas nalika jalma-jalma jahat anu geus paéh dihudangkeun deui, sarta Sétan anu dina mangsa éta miboga kakawasaan sapinuhna kana maranéhna ngayakinkeun jalma-jalma jahat pikeun nyerang Yerusalem anu dina ahir sarébu taun turun ti sawarga. Nalika jalma-jalma jahat ngamimitian serangan maranéhna, seuneu turun ti sawarga, sarta pangadilan

éksékutip anu pamungkas kalaksanakeun.

Jeung sanggeus genep rebu taun éta kaliwat, Iblis bakal dileupaskeun ti panjarana, tuluy bakal indit pikeun nyasabkeun bangsa-bangsa anu aya di opat juru bumi, Gog jeung Magog, guna ngumpulkeun maranéhna babarengan pikeun perang; jumlah maranéhna téh lir keusik di basisir laut. Jeung maranéhna naék ngalangkungan legana bumi, tuluy ngepung pasanggrahan jalma-jalma suci jeung kota anu dipikaasih; sarta seuneu turun ti Allah ti sawarga, tuluy ngalenyepan maranéhna. Wahyu 20:7–9.

Sanaos panerapan tilu rupa ngeunaan Élia jeung utusan anu nyiapkeun jalan sangkan Utusan Perjangjian ngadadak sumping ka Bait-Na raket patalina, aya bédana dina padamelan maranéhna anu bisa katitén, nya éta yén Élia utamana ngaidéntifikasi padamelan éta utusan, jeung gerakan anu pakait jeung amanat éta utusan, anu diréngsékeun salila pangadilan éksékutip anu dimimitian dina hukum Minggu anu baris geura datang. Utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Utusan Perjangjian utamana ngaidéntifikasi hiji padamelan anu diréngsékeun salila pangadilan panalungtikan. Adventisme Laodikea henteu nyaho kana mangsa didatanganana maranéhna, anu ngagambarkeun hiji jangka waktu pangadilan anu husus.

Maranéhna ogé henteu ngartos kana amanat “bebeneran kiwari” anu diproklamasikeun dina mangsa panilikana maranéhna. Maranéhna sakuduna wajib nyaho boh pangadilan, boh amanat dina mangsa éta. Maranéhna ogé sakuduna wajib nyaho ka utusan dina kurun waktu éta. Dina kabutaan maranéhna anu sipatna Laodikea, maranéhna ngalawan amanat pikeun jam ieu, mungkir kana mangsa panilikana maranéhna ku amanat “karapihan jeung kaamanan,” sarta henteu pasti saha utusan pilihan pikeun kurun waktu éta. Ieu bebeneran geus écés diidentifikasi dina kasaksian Élias anu kadua, nyaéta Yohanes Pembaptis.

Urang Yahudi terang yén nubuat nangtukeun aya hiji utusan anu bakal sumping, sarta Yesus langsung ngajar yén Yohanes téh utusan éta anu kudu sumping.

Sabab sakumna nabi jeung hukum geus ngaramal nepi ka Yohanes. Jeung lamun maraneh kersa nampi ieu, ieu téh Elias, anu memang kudu sumping. Anu boga ceuli pikeun ngadenge, sing ngadenge. Mateus 11:13–15.

Dina kacindekan pisan tina mangsa pangdidatangan maranéhna (nya éta waktu dina sajarah Kristus anu ngalambangkeun hukum Minggu anu enggal datang), nalika Kristus ngagantung dina salib, urang Yahudi ngaduga naha Éliah bakal datang harita pikeun nyalametkeun Yesus. Lamun maranéhna henteu ngawanoh kana utusan anu kedah nyiapkeun jalan pikeun Utusan Perjangjian, anu dina waktu éta keur netepkeun perjangjian ku getih-Na sorangan, maranéhna moal tiasa ngawanoh Mesias maranéhna. Adventisme Laodikia dina poé-pocé panungtungan diwajibkeun terang kana pangadilan maranéhna, anu mangrupa mangsa pangdidatangan maranéhna. Maranéhna diwajibkeun ngawanoh kana pekabaran tina mangsa éta, sarta maranéhna diwajibkeun ngawanoh kana utusan pilihan dina mangsa éta. Pambangkangan taun 1888 dilambangkeun ku 11 Séptémber 2001, nalika malaikat dina Wahyu pasal dalapan welas turun. Para pemberontak taun 1888 nampik ngaku kana para utusan pilihan dina sajarah anu keur ngalambangkeun poé-pocé panungtungan.

Urang bakal neruskeun ieu ulikan dina artikel salajengna.

Sabab kieu timbalan PANGERAN, Allah Israil, ka sim kuring: “Candak ieu cangkir anggur amarah ti panangan Kami, sarta jadikeun sakumna bangsa anu ku Kami diutus ka maneh supaya nginum éta. Maranehna bakal nginum, tuluy ngoyag, sarta jadi gélo, ku sabab pedang anu bakal ku Kami dikirimkeun ka antara maranehna.” Geus kitu sim kuring nyandak cangkir éta ti panangan PANGERAN, sarta ngajadikeun sakumna bangsa anu ku PANGERAN diutus ka sim kuring supaya nginum: nya éta Yerusalem, jeung kota-kota Yuda, jeung raja-raja, jeung pangeran-pangeranna, pikeun ngajadikeun maranehna tempat nu taya nu nyicingan, kaayaan nu matak heran, bahan sisindiran, jeung kutuk; sakumaha kajadianana dina poe ieu; Fir’aun raja Mesir, jeung abdi-abdina, jeung pangeran-pangeranna, jeung sakumna rayatna; jeung sakumna bangsa campuran, jeung sakumna raja tanah Us, jeung sakumna raja tanah urang Pelisti, jeung Askelon, jeung Aza, jeung Ekron, jeung sesa Asdod, Edom, jeung Moab, jeung bani Amon, jeung sakumna raja Tirus, jeung sakumna raja Sidon, jeung raja-raja pulo-pulo anu aya peuntas laut, Dedan, jeung Tema, jeung Bus, jeung sakumna anu cicing di juru-juru pangjauhna, jeung sakumna raja Arab, jeung sakumna raja bangsa campuran anu maratuh di gurun keusik, jeung sakumna raja Zimri, jeung sakumna raja Elam, jeung sakumna raja Média, jeung sakumna raja kalér, anu jauh jeung anu deukeut, nu saurang jeung nu saurang deui, jeung sakumna karajaan dunya anu aya di beungeut bumi; sarta raja Sesakh bakal nginum sanggeus maranehna. Ku sabab éta maneh kudu ngadawuh ka maranehna: “Kieu timbalan PANGERAN semesta alam, Allah Israil: Inumlah, tuluy mabok, utah, rubuh, sarta ulah hudang deui, ku sabab pedang anu ku Kami bakal dikirimkeun ka antara maraneh.” Jeung bakal kajadian, lamun maranehna nolak narima cangkir éta tina panangan maneh pikeun diinum, mangka maneh kudu ngadawuh ka maranehna: “Kieu timbalan PANGERAN semesta alam: Maraneh tangtu bakal nginum. Sabab, tenjo, Kami mimiti ngadatangkeun cilaka ka kota anu disebut ku ngaran Kami, ari maraneh naha rék sakitu pisan luput tina hukuman? Maraneh moal luput tina hukuman; sabab Kami bakal nyaurkeun pedang ngalawan sakumna pangeusi bumi, kitu timbalan PANGERAN semesta alam.” Ku sabab éta nubuatkeun ka maranehna sakabéh ieu kecap, sarta ucapkeun ka maranehna: “PANGERAN bakal ngagaur ti luhur, sarta ngagelarkeun sora-Na ti padumukan-Na anu suci; Mantenna bakal ngagaur kalayan kakawasaan ngalawan padumukan-Na; Mantenna bakal ngagero tarik, saperti jalma-jalma anu nincak buah anggur, ngalawan sakumna pangeusi bumi. Sora ribut bakal nepi ka tungtung-tungtung bumi; sabab PANGERAN boga pasulayan jeung bangsa-bangsa, Mantenna bakal ngagugat sakumna anu hirup; anu jahat bakal diserenkeun ku Mantenna kana pedang, kitu timbalan PANGERAN.” Kieu timbalan PANGERAN semesta alam: “Tenjo, kajahatan bakal maju ti bangsa ka bangsa, sarta angin puyuh anu gede bakal dihudangkeun ti basisir-basisir bumi. Jeung jalma-jalma anu dipaehan ku PANGERAN dina poe éta bakal ti tungtung bumi nu hiji nepi ka tungtung bumi nu séjén: maranehna moal dipikagorowokkeun, moal dikumpulkeun, moal dikurebkeun; maranehna bakal jadi tai di luhur taneuh.” Yermia 25:15–33.